

Sygnatura akt VIII C 1179/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: stażysta Aleksandra Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...)
z siedzibą w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 3.862,20 zł (trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote dwadzieścia groszy)
z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;

oddala powództwo w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 1.937,75 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści siedem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa
w Ł. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:

od powoda K. J. z zasądzonych na jego rzecz w punkcie 1 (pierwszym) roszczenia kwotę 315,10 zł (trzysta piętnaście złotych dziesięć groszy),

od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 945,28 zł (dziewięćset czterdzieści pięć złotych dwadzieścia osiem groszy).

Sygn. akt VIII C 1179/20

UZASADNIENIE

W dniu 2 grudnia 2020 roku powód K. J., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko C. T..U. S.A. (...) w W. powództwo o zasądzenie kwot: 4.132,80 zł tytułem kosztów pojazdu zastępczego, 196,80 zł tytułem zwrotu kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego, 246 zł tytułem poniesionych kosztów demontażu auta do oględzin, 307,50 zł tytułem kosztów holowania, 246 zł tytułem kosztów zabezpieczenia pojazdu, wszystkie kwoty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił że w dniu 12 października 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki F. należący do A. M. (1). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie

OC u pozwanego. W związku ze zdarzeniem poszkodowany wynajął auto zastępcze. Okres najmu przypadł na okres od dnia 13 października 2017 roku do 9 listopada 2017 roku – 28 dni, a jego koszt wyniósł 120 zł netto za dobę najmu. Na koniec pełnomocnik wyjaśnił, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanego w drodze cesji. **(pozew k. 5-8)**

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz

o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik

w pierwszej kolejności zakwestionował stawkę najmu pojazdu, okres trwania najmu. Pełnomocnik pozwanego wskazał również, iż powód nie wykazał zasadności i celowości najmu tego pojazdu. **(odpowiedź na pozew k. 31-37)**

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 października 2017 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki F. o nr rej. (...) będący własnością A. M. (1). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

(okoliczności bezsporne).

W dniu 13 października 2017 roku zostało zarejestrowane zgłoszenie szkody w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

(akta likwidacyjne szkody k. 259)

Następnego dnia po zdarzeniu, A. M. (1) wynajął od powoda samochód zastępczy marki S. (...). Czynsz najmu wynosił 120 zł netto + VAT za dobę. Pojazd był wykorzystywany przez poszkodowanego do dojazdów do pracy. W umowie znalazł się zapis o braku dopłaty z tytułu przekroczenia limitu km oraz zwrotu brudnego auta. Umowa nie przewidywała obowiązku uiszczenia kaucji, brak było udziału własnego w szkodzie, a także ograniczeń w użytkowaniu auta. Samochód był wykorzystywany przez poszkodowanego do dnia 9 listopada 2017 roku.

(dowód z świadka A. M. k. 50, umowa najmu k. 12-13, okoliczności bezsporne)

W wiadomości email z dnia 15 października 2017 roku powód zwrócił się do pozwanego ubezpieczyciela o przekazanie informacji dotyczących:

-kwalifikacji segmentu uszkodzonego auta poszkodowanego,

-stawki za dzień wynajmu stosowanej przez Państwa dla segmentu zgodnego z segmentem auta uszkodzonego,

-szczegółowych warunków wynajmu auta przy zastosowaniu podanej przez Państwa stawki za dzień wynajmu, (obowiązujące limity, odpowiedzialność użytkownika, ograniczenia użytkowania, kaucje i opłaty dodatkowe) Nadto w wiadomości tej wskazano, iż do dnia wskazania powyższych parametrów wynajmu auta zastępczego organizowanego przez T.U. nie można uznać wskazanych przez ubezpieczyciela stawek za wiążące w świetle obowiązujących przepisów.

W odpowiedzi na powyższą wiadomość pozwane towarzystwo poinformowało o posiadanej wynegocjowanej stawce najmu pojazdu zastępczego w segmencie A na poziomie 65 zł netto za dobę.

W wiadomości email z dnia 18 października 2017 roku powód wskazał iż w otrzymanej korespondencji nie znajduje warunków wynajmu auta zastępczego oferowanego przez ubezpieczyciela. Wobec powyższego powód ponownie wezwał pozwanego do przesłania konkretnej oferty pojazdu, najlepiej F. (...) z załączonymi pełnymi warunkami wynajmu, aby poszkodowany mógł zweryfikować zaoferowane warunki i podjąć decyzję o zmianie oferty na lepszą. Nadto poinformował on, iż do dnia otrzymania stosownej dokumentacji oferta nie może być traktowana jako wiążąca w świetle obowiązujących przepisów.

W rozmowie telefonicznej, pracownik pozwanego poinformował powoda o zwrocie kosztów najmu pojazdu do 65 zł., o braku limitu km, możliwości wyjazdu za granicę oraz o występowaniu udziału własnego w szkodzie. Powód zaznaczył, iż oczekuje na wyrównanie oferty do poziomu jego oferty, a więc ze zniesieniem udziału własnego.

(akta likwidacyjne szkody k. 259)

W wiadomości email z dnia 19 października 2017 roku powód wezwał ubezpieczyciela do przeprowadzenia ponownych oględzin pojazdu akcentując, że w czasie pierwszych czynności pominięto bardzo dużą ilość uszkodzeń.

Decyzją z dnia 27 października pozwane towarzystwo ubezpieczeń przyznało poszkodowanemu wypłatę odszkodowania potrzebną do naprawy pojazdu oraz poinformowało o wypłacie odszkodowania w kwocie netto.

W wiadomości email z dnia 28 października 2017 roku wysłanej o godz. 4.47, powód zgłosił reklamację co do wypłaty tej kwoty w wartości netto.

(akta likwidacyjne szkody k. 259)

W dniu 10 listopada 2017 roku powód wystawił fakturę nr (...) z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki S. (...), obejmującą okres 28 dni najmu i stawkę 120 zł netto za dobę oraz z tytułu podstawienia i odbioru pojazdu, opiewającą na łączną kwotę 4.329,60 zł brutto, płatną do dnia 24 listopada 2017 roku. W związku ze zdarzeniem na poszkodowanego zostały wystawione również: w dniu 10 listopada 2017 roku rachunek nr (...) na kwotę 246 zł brutto z tytułu demontażu auta do oględzin, rachunek nr (...) na kwotę 553,50 zł z tytułu holowania pojazdu i zabezpieczenia pojazdu.

(rachunki k. 14, k. 19, k. 20).

W wiadomości email z dnia 16 listopada 2017 roku K. J. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 5.498,10 zł w terminie 7 dni od otrzymania tego pisma.

(akta z likwidacji szkody k. 259)

Decyzją z dnia 12 grudnia 2017 roku ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

Umową z dnia 9 listopada 2017 roku A. M. (1) przeniósł na powoda wierzycelność względem pozwanego ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 12 października 2017 roku. Poza odszkodowaniem z tytułu najmu pojazdu zastępczego, powodowi przysługiwało roszczenie o zwrot kosztów holowania, parkowania uszkodzonego auta, demontażu pojazdu.

(umowa przelewu wierzycelności k. 211)

W związku z naprawą pojazd został odholowany z parkingu do warsztatu. (okoliczności bezsporne).

W wyniku zdarzenia drogowego z dnia 12 października 2017 roku pojazd marki F. nie był jezdny. Czas naprawy pojazdu powinien zakończyć się w dniu 3 listopada 2017 roku i trwać 22 dni. Pojazd marki F. (...) należy do segmentu A pojazdów, natomiast samochód wynajęty S. (...) należy do segmentu B. Stawka dobową wynajęcia pojazdów w województwie (...) w formie bezgotówkowej w roku 2017 wynosiła dla segmentu B około od 121,95 zł do 200 zł netto, dla segmentu A od 113,82 zł netto do 180 zł netto. Stawka 120 zł zastosowana przez powoda mieściła się w zakresie obserwowanych stawek rynkowych. Dodatkowo opłata za usługę podstawienia i odbioru pojazdu świadczonego poza godzinami pracy wynosiła około 30 zł-200 zł netto. Demontaż zderzaka samochodu marki F. (...) był konieczny do identyfikacji uszkodzeń. Koszt tego demontażu nie powinien przekraczać 110,70 zł brutto. Brak było konieczności dodatkowego zabezpieczenia samochodu marki F. (...) podczas parkowania w szczególności użycia plandeki lub zabezpieczania płynów wyciekających pojazdu.

Koszt podstawowej usługi holowania na terenie jednego miasta lub krótkiego dystansu, bez utrudnień w załadunku/rozładunku i konieczności oczekiwania na możliwość wykonania usługi wyniósłby średnio 250-300 zł netto. Koszty holowania były konieczne i celowe. Maksymalny koszt holowania wyniósł 386,99 zł netto.

(dowód z opinii biegłego k. 59-85, k. 211-213, k. 129-131, k. 140-151k. 173-174k. 189-193, k. 211-213, k. 232-235).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.. Sąd oparł się przede wszystkim na dowodzie z opinii biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. W opiniach uzupełniających biegły szczegółowo odniósł się do zarzutów sformułowanych przez stronę pozwaną.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statutowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.). W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zakład ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy ubezpieczenia przejmuje obowiązki sprawcy wypadku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie może wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, ale również nie może być mniejsza niż wynikła na skutek ruchu pojazdu mechanicznego szkoda.

Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 822 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 12 października 2017 roku, w wyniku którego samochód marki F. (...) uległ uszkodzeniu. Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była, zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę..

Oś sporu w niniejszej sprawie stanowiła stawka dobowo za najem pojazdu zastępczego, długość tego najmu oraz zasadność pozostałych kwot dochodzonych pozwem a związanych ze szkodą.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jednakże, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28), nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c.). Na ubezpieczyciela ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Należy proporcjonalnie wyważyć interesy poszkodowanego i ubezpieczyciela kierując się standardem rozsądnie myślącej osoby, która określone zachowanie uznałaby za celowe, konieczne i racjonalne ekonomicznie. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy przypomnienia wymaga, że bezpośrednio w trakcie zgłaszania szkody pozwany przekazał zgłaszającemu poszkodowanemu informacje na temat najmu pojazdu zastępczego, jednakże ograniczył się jedynie do oświadczenia, że taka możliwość istnieje oraz do podania maksymalnych akceptowanych przez pozwanego stawek dobowych za najem w przypadku organizacji najmu pojazdu zastępczego we własnym zakresie. Pozwany poza tą ogólną informacją nie wskazał poszkodowanemu nazw sieci wypożyczalni, danych kontaktowych wypożyczalni ani stosowanych przez te podmioty regulaminów najmu. Pozwany poprzestał jedynie na ustnym poinformowaniu powoda o tych warunkach, które i tak były gorsze niż warunki określone przez powoda. Tak sformułowana informacja nie tylko uniemożliwiła poszkodowanemu ustalenie warunków najmu, ale także porównanie oferty ubezpieczyciela z ofertą powoda. W konsekwencji zdaniem Sądu nie można stawiać poszkodowanej zarzutu, że nie współpracował z ubezpieczycielem w celu minimalizacji rozmiaru szkody. W zaistniałych realiach poszkodowany został pozbawiony możliwości weryfikacji przedstawionej przez pozwanego oferty pod kątem jej atrakcyjności. Powtórzenia wymaga, że informacja przekazana przez pozwanego na okoliczność najmu pojazdu zastępczego było bardzo ogólnikowa i w zasadzie ograniczała się do wskazania, że stawka za dobę wynajmu pojazdu klasy A wynosi 65 zł netto. W sprawie niesporne jest zaś i wynika to wprost z opinii biegłego sądowego, że stawka powoda, w przeciwieństwie do stawki oferowanej przez pozwanego, ma rynkowy charakter. Nie zmienia tego charakteru wynajęcie poszkodowanemu samochodu z segmentu wyższego, ponieważ zastosowana stawka dobowo mieściła się w granicach stawek za wynajem samochodu z segmentu A. Nie można tracić także z pola widzenia okoliczności, że pozwany dysponował informacją, że poszkodowany na czas likwidacji szkody korzysta z auta zastępczego. Jak wyjaśnił zaś Sąd Okręgowy w Łodzi (wyrok z dnia 19 lipca 2019 roku, XIII Ga 1648/18, L.), w sytuacji, w której ubezpieczyciel powziął wiadomość o tym, że poszkodowany jest najemcą auta zastępczego, jego powinnością jest przedstawienie poszkodowanemu informacji odnośnie zasad najmu pozwalających na porównanie

choćby w minimalnym stopniu warunków korzystania z auta zastępczego u obu podmiotów, aby poszkodowany mógł je porównać i racjonalnie ocenić zasadność dalszego korzystania z auta zastępczego u dotychczasowego wynajmującego ewentualnie podjąć decyzję o zmianie tego podmiotu. Zaniechanie tych powinności ubezpieczyciela nie może obciążać negatywnymi skutkami podmiotu poszkodowanego. Reasumując, w świetle poczynionych rozważań Sąd uznał, że pozwany poprzestając na częściowej informacji odnośnie proponowanego najmu, nie tylko zachował się nieprofesjonalnie, ale przede wszystkim nielojalnie w stosunku do poszkodowanego, który poniósł szkodę nie z własnej winy.

W ocenie Sądu skuteczny częściowo okazał się natomiast zarzut dotyczący okresu najmu, za ekonomicznie uzasadniony należy, bowiem uznać okres 22 dni. Przypomnienia wymaga, że poszkodowany wynajmował pojazd od dnia 13 października 2017 roku do 9 listopada 2017 roku.

Z opinii biegłego wynika, iż uzasadniony czas trwania najmu pojazdu zastępczego wynosił 22 dni. Biegły wyjaśnił, iż naprawa pojazdu powinna zakończyć się w dniu 3 listopada przy uwzględnieniu rozpoczęcia tej naprawy na dzień 30 października 2017 roku. Sąd uznał tą analizę biegłego za trafną. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż pozwany uznał swoją odpowiedzialność decyzją z dnia 27 października 2017 roku. Decyzja ta dotarła do powoda, o czym świadczy jego wiadomość email z dnia 28 października z wczesnych godzin porannych. Wobec powyższego następnego dnia roboczego, a był to 30 października (poniedziałek) naprawa mogła zostać rozpoczęta.

W orzecznictwie podnosi się, że okres najmu podlegający refundacji odpowiada okresowi koniecznemu i niezbędnemu do naprawy pojazdu (por. m.in. wyrok SN z dnia 5 listopada 2004 roku, II CK 494/03, L.). Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 września 2004 roku (IV CK 672/03, L.), szkodę majątkową stanowi dopiero utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia. Termin wydatków koniecznych oznacza zatem wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji gdyby mu szkodę nie wyrządzono. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6) wskazał z kolei, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu najmu pojazdu zastępczego zmierza do wyeliminowania negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia pojazdu i obejmuje rzeczywisty okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania ze swojego pojazdu. Odpowiedzialność ta nie ogranicza się do czasu technologicznej naprawy lecz obejmuje wszystkie obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy np. możliwości organizacyjne warsztatu naprawczego, obłożenie zamówieniami, dni wolne od pracy, oczekiwanie na części, przekazanie pojazdu do naprawy i jego odbiór, czynności ubezpieczyciela w toku likwidacji szkody. W ocenie Sądu nie sposób podzielić przy tym stanowiska, że poszkodowany winien rozpocząć naprawę uszkodzonego pojazdu przed otrzymaniem od ubezpieczyciela informacji o przyjęciu odpowiedzialności za szkodę.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił jako zasadny koszt najmu pojazdu zastępczego za okres 22 dni przy zastosowanej stawce 120 zł netto.

Poza kosztem najmu pojazdu zastępczego powód dochodził również zwrotu kosztów związanych z:

- podstawieniem i odbiorem pojazdu zastępczego poza godzinami pracy;
- demontażem auto do oględzin;
- usługą holowania pojazdu;
- koniecznością dodatkowego zabezpieczenia pojazdu

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło zasadność i konieczność poniesienia tych kosztów poza kosztami dodatkowego zabezpieczenia pojazdu. Jak słusznie zauważył biegły pojazd nie był w takim stanie technicznym aby była potrzeba stosowania dodatkowych środków zabezpieczających ten pojazd. Pozostałe koszty były uzasadnione a przede wszystkim ich wartości mieściły się w stawach rynkowych tego typu usług.

Mając powyższe na uwadze powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części w zakresie kwoty 3.862,60 zł. Kwota ta obejmuje:

- 3.247,20 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego (22 dni x 120 zł. + VAT);
- 110,70 zł tytułem zwrotu kosztów demontażu pojazdu,
- 307,50 zł za holowanie pojazdu,
- 196,80 zł kosztów podstawienia i odbioru.

W pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Podstawę żądania odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. W niniejszej sprawie wymagalność roszczenia nastąpiła z dniem 12 grudnia 2017 roku, w tej dacie bowiem ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania .

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c.

Strona powodowa wygrała sprawę w około 75 % i dlatego w takim stopniu należy się jej zwrot kosztów procesu.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 3417 zł i obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 400 zł, zaliczkę na wynagrodzenie biegłego – 700 zł oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 1.800 zł – § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 265), 17 zł opłata od pełnomocnictwa. Pozwany poniósł koszty na poziomie 2.500 zł (wynagrodzenie pełnomocnika i zaliczka na wynagrodzenie biegłego. Uwzględniając stopień wygranej powodowi należy się powodowi od pozwanego zwrot kwoty 1.937,75 zł (5917 zł x 25%- 3417zł)

Ponadto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego kwotę 945,28 zł, zaś od powoda kwotę 315,10 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.